

Bence Miklósné Férjével

Ez én vagyok a férjemmel, Bence Miklóssal 1945-ben Budapesten. Amikor 1944-ben összeházasodtunk, nem tudtuk lefényképeztetni magunkat, ezért akkor csináltunk képet, amikor Miklós 1945 áprilisában hazajött. Azt reméltem, hogy a házassági évfordulónkra talán hazajön. Egy napot késett. A következő rész a férj életrajzából származik: 'Vera egy irodában dolgozott az Elektromos Motorgyárban, a Csengery utcában. Ott vele szemben ült egy lány ?, aki folyton azt mesélte, hogy volt neki egy udvarlója, aki csinos volt, meg gavallér volt, meg minden. Szakítottak ugyan már, de mindig szépen emlékezett rá. Történetesen ez az udvarló a Fiumei Kávébehozatali Társaság fiókjában -- a Szent István körúton, egy nagy saroküzlet -- dolgozik. Nahát ez én voltam. Vera a Sziget utcában lakott, és a munkahelyére menet elhaladt többször az üzlet előtt, megnézegettük egymást magunknak (ugye ő már hallott rólam a kolléganőjétől). És aztán egyszer bejött vásárolni. És akkor én randevút kértem és belement. Valahogy így kezdődött. Ez 1941-ben volt. Akkor én már egyszer bevonultam [munkaszolgálatra], és Erdélyben voltam. És 1944. március

19-én bejöttek a németek [lásd: Magyarország német megszállása], és április 15-én megesküdtünk. Mondván, hogy úgyis minden mindegy. Két légiriadó között voltunk az előljáróságban [anyakönyvezető]. Csak polgári esküvőnk volt, templomit nem tarthattunk.